

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom  
Spisová značka: 2T/51/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010138  
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková  
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2017:3516010138.3

## Rozhodnutie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Šibíkovej, členov senátu - prísediacich Vlasty Tomešovej a Mgr. Tatiány Šustekovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovaným D. D., nar. XX.XX.XXXX v T. a T. Č., nar. XX.XX.XXXX v T., trestne stíhaných pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len "Trestný zákon"), na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 04. októbra 2017 takto

### rozhodol:

Obžalovaní:

- 1) D. D., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom R. K. R. C., S. XX, na slobode,
- 2) T. Č., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom D. XXX, na slobode,

s ú v i n n í , ž e

v presne nezistenej dobe po 20,00 hodine dňa 16.08.2015 obžalovaný D. D. ústne požiadal obžalovaného T. Č., aby mu zadovážil „pervitín“ a za týmto účelom mu odovzdal finančnú hotovosť vo výške 25 eur, pričom obžalovaný T. Č. na základe tejto žiadosti v presne nezistenej dobe po 20,00 hodine dňa 16.08.2015 od osoby označenej ako W. I. na presne nezistenom mieste v meste Piešťany neoprávnene obstaral pre obžalovaného D. D. a následne spolu s obžalovaným D. D. spoločne neoprávnene prechovávali až do 14,10 hodiny dňa 17.08.2015 v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia, evidenčné číslo R. XXX P., VIN: T. plastové vrečko s tlakovým uzáverom s bielou kryštalickou látkou s celkovou hmotnosťou 1,586 g s priemernou koncentráciou 66% hmotnostných metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 26 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ďalej zatavenú injekčnú striekačku objemu 2 ml s kryštalickým materiálom s celkovou hmotnosťou 117 mg, s priemernou koncentráciou 68,1% hmotnostných metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy, a plastové vrečko s tlakovým uzáverom s bielou kryštalickou látkou s celkovou hmotnosťou 24 mg s priemernou koncentráciou 56,9% hmotnostných metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 1 obvykle jednorazovej dávke drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z.do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

spoločným konaním neoprávnene zadovážili a prechovávali po akúkoľvek dobu psychotropnú látku,

č í m s p á c h a l i

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

obžalovaný D. D.:

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 a § 49 ods. 2 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obžalovaný T. Č.:

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n), § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. g) Trestného zákona obžalovanému v rámci probačného dohľadu ukladá obmedzenie spočítajúce v zákaze požívania návykových látok a povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Dňa 11.04.2016 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 613/15/3304 zo dňa 06.04.2016, na obvinených D. D., nar. XX.XX.XXXX v T. a na T. Č., nar. XX.XX.XXXX v T., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 04.10.2017 za účasti obžalovaných a obhajcu obžalovaného Č. a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania predsedníčka senátu zistila, že medzi prokurátorom a obžalovanými nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný D.I. D. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 613/15/3304 zo dňa 06.04.2016, doručenej súdu dňa 11.04.2016, právne kvalifikovaného ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je

neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného D.O. D. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere, príp. rozhodnutia o ochrannom opatrení. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní neboli uplatnené nároky na náhradu škody poškodenými.

Obžalovaný T.Á. Č. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojim obhajcom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 613/15/3304 zo dňa 06.04.2016, doručenej súdu dňa 11.04.2016, právne kvalifikovaného ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného T. Č. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere, príp. rozhodnutia o ochrannom opatrení. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní neboli uplatnené nároky na náhradu škody poškodenými.

Obaja obžalovaní ako subjekty spĺňali podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali ich nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne ich zmenšenej príčetnosti. Obžalovaní boli schopní v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konali obžalovaní evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mali vedomosť o tom, že sa z ich strany jedná o protiprávne konanie. Objektom je ochrana ľudského života a zdravia pred konzumáciou a škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, na nakladanie s ktorými nemal obžalovaný príslušné povolenie. Objektom je aj záujem spoločnosti na ochrane pred nekontrolovaným šírením omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov. Tento záujem bol konaním obžalovaných porušený, nakoľko obžalovaní naplnili aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona a spáchal ho formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona tak, ako na to poukazovala aj obžaloba, keďže obžalovaní neoprávnene zadovážili a prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku. Súd dospel k záveru, že obžalovaní svojim konaním naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona a čin spáchali formou

spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona. Konaním obžalovaných boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného zločinu, teda konanie obžalovaných, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene

- a) vyrobí,
- b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
- c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo
- d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaných, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajcu obžalovaného Č. prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaných opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaných o vine zo spáchania žalovaného skutku súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zameral len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, a to oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného D. a Č., ilustrácie v evidencii priestupkov obžalovaného D. a Č., ilustrácia SP obžalovaných, správy OR PZ R. na obžalovaných, správy o povesti Mesta R. K. R. C. a Obce D., oboznámením spisu tunajšieho súdu sp. zn. 0T/50/2015.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného D. D., zo správy OR PZ R. a oboznámením spisu tunajšieho súdu sp. zn. 0T/50/2015 vyplynulo, že obžalovaný má záznam v registri trestov GP SR. Bol odsúdený jedenkrát, a to Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 0T/50/2015, trestným rozkazom zo dňa 02.07.2015, právoplatný dňa 02.07.2015 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky 6 mesiacov do 03.01.2018 a obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok. Obžalovaný sa na pojednávaní vyjadril, že predmetného trestného činu krádeže sa dopustil v období, kedy bol bez domova a lutoje to.

Z oboznámenej ilustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný D. bol priestupkovo riešený 1-krát, a to dňa 20.05.2015 za priestupok proti majetku, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20 eur.

Z oboznámenej ilustrácie Sociálnej poisťovne ohľadom obžalovaného D. vyplýva, že nie je vedený ako zamestnanec ani SZČO. Podľa vyjadrenia obžalovaného je aktuálne nezamestnaný.

Zo správy o povesti Mesta R. K. R. C. zo dňa 20.06.2017 vyplýva, že obžalovaný je slobodný, nemá voči mestu žiadne po dlžnosti, jeho správanie nebolo riešené Komisiou pre bezpečnosť a verejný poriadok.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného T. Č. a zo správy OR PZ R. vyplynulo, že obžalovaný má záznam v registri trestov GP SR. Bol odsúdený jedenkrát, a to Okresným súdom Piešťany sp. zn. 0T/24/2013, trestným rozkazom zo dňa 10.05.2013, právoplatný dňa 10.05.2013 pre

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest 1.000 eur, zaplatený bol dňa 30.07.2013, zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 2 roky, pričom odsúdenie má zahladené, teda sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný Č. bol priestupkovo riešený 8-krát za priestupky na úseku cestnej premávky a 1-krát spáchal priestupok podľa § 47 ods. 1 písm. d) z.č. 372/1990 Zb. - znečistenie verejného priestranstva. Za tieto priestupky mu boli uložené pokuty spolu vo výške 230 eur. Obžalovaný sa na pojednávaní vyjadril, že pracuje ako šofér.

Z oboznámenej lustrácie Sociálnej poisťovne ohľadom obžalovaného Č. vyplýva, že od 01.07.2012 je evidovaný ako SZČO.

Zo správy o povesti Obce D. zo dňa 21.06.2017 vyplýva, že obžalovaný je slobodný, žije so svojimi rodičmi, nespáchal žiaden priestupok, ktorý by prejednávala komisia verejného poriadku.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona, ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona, pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť, trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osoby páchatel'ov, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'ov. U obžalovaných D. D. a T. Č.X. súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona vzhľadom na vyhlásenie viny obžalovanými v zmysle § 257 Trestného poriadku, ktoré prokurátor a obhajcovia navrhli prijať, a vzhľadom na následné prijatie vyhlásení o vine obžalovaných súdom, pričom svoje konanie pred súdom i oľutovali. Súčasne obom obžalovaným priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného poriadku nakoľko vyhlásenie obžalovaných o vine napomohlo pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom a v dôsledku toho nemuselo byť vykonané rozsiahle dokazovanie. Tu spoločné body poľahčujúcich a priťažujúcich okolností končia a ďalej bolo potrebné diferencovať druh a výmeru trestu obžalovaných podľa § 34 Trestného zákona a nasledujúcich. U obžalovaných súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by ich trestnoprávnu zodpovednosť nejakým spôsobom zmieňovali alebo dokonca vylučovali. Obaja obžalovaní sú plne trestnoprávne zodpovedné subjekty.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného D. D. existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že uznal vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, čím odpadla povinnosť súdu vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie vo vzťahu k výroku o vine) postupom podľa § 257 Trestného poriadku. Na strane priťažujúcich okolností súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to, že bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona). Na túto priťažujúcu okolnosť súd prihliadol, a to vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie tunajším súdom sp. zn. 0T/50/2015, ktoré nie je zahladené. Jednalo sa o trestný čin krádeže. Predmetný spis oboznámil súd na hlavnom pojednávaní. Trestný zákon ustanovuje v § 172 ods. 1 za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi trest odňatia slobody 3 rokov ž 10 rokov. Vzhľadom na to, že obžalovaný sa predmetného trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sp. zn. 0T/50/2015 súd v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona musel obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Avšak pri rozhodovaní o výmere trestu senát tunajšieho súdu musel vziať do úvahy viaceré skutočnosti vymedzujúcich výšku trestu odňatia slobody. Pri úvahách o výške trestu zohľadnil súd najmä existenciu a prevahu dvoch poľahčujúcich okolností u obžalovaného. Senát tunajšieho súdu v danom prípade aplikoval mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, nakoľko obžalovanému D. dílerstvo nebolo preukázané a obžalovaný nebol okrem jedného odsúdenia pre prečin krádeže a okrem jedného priestupku sankcionovaný. Trestného činu krádeže sa mal dopustiť v období, kedy bol bez domova a podľa vyjadrenia obžalovaného od inkriminovaného skutku, pre ktorý je vedené toto konanie, neberie návykové látky a snaží sa viesť riadny život. Hoci je momentálne asi mesiac nezamestnaný, je to len stav dočasný, nakoľko predtým pracoval a prácu si hľadá. Podľa súdnej praxe v prípadoch drogovej trestnej činnosti, ak páchatelia neboli odsúdení pre drogovú trestnú činnosť spojenú s dílerstvom, ale „len“ za zadovážovanie a prechovávanie drog (ako v tomto prípade), súd ukladal nepodmienečné tresty odňatia slobody mimoriadne znížené pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom (§ 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona). V prípade obžalovaného D. D. súd dospel k záveru, že možno aplikovať v jeho prípade ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu, nakoľko sa priznal ku skutku, oľutoval svoj konanie a má dve poľahčujúce okolnosti, hoci aj jednu priťažujúcu. Na strane druhej obžalovanému nemožno mimoriadne znížiť výmeru trestu odňatia slobody až na maximálnu možnú mieru (šesť mesiacov), a to vzhľadom na charakter a závažnosť drogovej trestnej činnosti. V prípade obžalovaného D. nejde o osobu blízku veku mladistvých, kde by vek mal vplyv na jeho rozumovú a alebo vôľovú spôsobilosť. Na základe týchto úvah senátu tunajšieho súdu dospel k záveru, že je dôvodné a zákonné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody mimoriadne znížený podľa § 39 ods. 1 a ods. 3 písm. e) Trestného zákona vo výmere 2 (dva) roky, ktorý zohľadňuje nielen stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku a osobu páchatel'a, jeho trestnú minulosť, ale aj okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu. Súd obžalovaného D. pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, nakoľko pred spáchaním tohto trestného činu nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného T. Č. existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že uznal vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, čím odpadla povinnosť súdu vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie vo vzťahu k výroku o vine) postupom podľa § 257 Trestného poriadku. Na strane priťažujúcich okolností súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Obžalovaný má jedno predchádzajúce odsúdenie zahladené. Trestný zákon ustanovuje v § 172 ods. 1 za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi trest odňatia slobody 3 rokov ž 10 rokov. Pri rozhodovaní o výmere trestu senát tunajšieho súdu musel vziať do úvahy viacero skutočností vymedzujúcich výšku trestu odňatia slobody. Pri úvahách o výške trestu zohľadnil súd najmä existenciu a prevahu dvoch poľahčujúcich okolností u obžalovaného. Senát tunajšieho súdu v danom prípade aplikoval mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, nakoľko obžalovanému Č. dilerstvo nebolo preukázané a obžalovaný nebol okrem jedného odsúdenia pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky a okrem priestupkov na úseku cestnej premávky sankcionovaný. Priestupky senát obžalovanému zohľadnil vzhľadom na jeho povolanie šoféra. Podľa vyjadrenia obžalovaného od inkriminovaného skutku, pre ktorý je vedené toto konanie, neberie návykové látky a snaží sa viesť riadny život. Pracuje ako vodič. Podľa súdnej praxe v prípadoch drogovej trestnej činnosti, ak páchatelia neboli odsúdení pre drogovú trestnú činnosť spojenú s dilerstvom, ale „len“ za zadovažovanie a prechovávanie drog (ako v tomto prípade), súd ukladal nepodmienečné tresty odňatia slobody mimoriadne znížené pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom (§ 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona). V prípade obžalovaného T. Č. súd dospel k záveru, že možno aplikovať v jeho prípade ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu, nakoľko sa priznal ku skutku, oľutoval svoj konanie a má dve poľahčujúce okolnosti. Na strane druhej obžalovanému nemožno mimoriadne znížiť výmeru trestu odňatia slobody až na maximálnu možnú mieru (šesť mesiacov), a to vzhľadom na charakter a závažnosť drogovej trestnej činnosti. V prípade obžalovaného Č. nejde o osobu blízku veku mladistvých, kde by vek mal vplyv na jeho rozumovú a alebo vôľovú spôsobilosť. Na základe týchto úvah senátu tunajšieho súdu dospel k záveru, že je dôvodné a zákonné uložiť obžalovanému podmienkový trest odňatia slobody mimoriadne znížený podľa § 39 ods. 1 a ods. 3 písm. e) Trestného zákona vo výmere 2 (dva) roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe na tri roky, ktorý zohľadňuje nielen stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku a osobu páchatel'a, jeho trestnú minulosť, ale aj okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu. Súd obžalovanému Č. zároveň uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok a povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Takto uložené tresty považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'ov, najmä s prihliadnutím na ich doterajší život a prostredie, v ktorom žijú, motív ich konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložené tresty sú podľa súdu primeranými trestami z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, teda nebol uplatnený nárok na náhradu škody poškodeným.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (§ 309 ods. 1 Tr. por.).